Dosar nr.4-38/2026
PIGD: 4-26018055-24-4-16022026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

23 martie 2026 **or. Criuleni**

Judecătoria Criuleni (sediul Central), instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător Dorin Cazacu
Grefier Ana Sandu
Cu participarea:
Victimei ***** Savciuc
Persoanei în a cărei privință
a fost pornit procesul contravențional Andrei Savciuc
în lipsa:
Agentului constatator Serghei Sprincean

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională cu privire la învinuirea lui:

Savciuc Andrei, *născut la *****, domiciliat în sat. Ratuș, r-nul Criuleni, neîncadrat oficial în câmpul muncii, moldovean, cetățean a Republicii Moldova, IDNP *****.*

în temeiul art.78[1] Cod contravențional.

Procedura de citare legală a fost respectată.

Cauza contravențională a fost examinată în Judecătoria Criuleni (sediul Central) în perioada 16 februarie 2026 (data înregistrării cauzei în instanță) – 23 martie 2026 (data pronunțării hotărârii).

Potrivit probelor administrate, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

1. Savciuc Andrei, se învinuiește în aceea că, la 06 februarie 2026, ora 15:00, aflându-se în satul Ratuș, raionul Criuleni, la domiciliul său a avut un conflict cu soția sa Savciuc ***** pe care a agresat-o fizic și verbal.

2. Acțiunile sus-menționate au fost încadrate juridic în prevederile art.78[1] Cod contravențional, cu indicii de calificare: *„Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.”*

3. *Agentul constatator Sprincean Serghei*, în ședința de judecată, fiind citat legal nu s-a prezentat, iar prin telefonograma nr.2885 din 23.03.2026 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

4. *Victima Savciuc *****,* în ședința de judecată, fiind audiată sub jurământ a declarat că, la data de 06 februarie 2026 a fost agresată de soț, prin lovire cu palma.

5. *Persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Savciuc Andrei*, în ședință de judecată a declarat că vina o recunoaște și solicită aplicarea unei sancțiuni mai blânde.

6. Analizând înscrisurile administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravenţional, luând în consideraţie argumentele menţionate infra:

7. Potrivit prevederilor art.5 alin.(1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenții, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

8. În acord cu prevederile art.10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

9. La fel, instanţa de judecată, reţine inclusiv jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului care a statuat în cauza Zillberberg contra Republicii Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr.61821/00, de referinţă în partea ce ţine de aplicabilitatea art.6 *„Dreptul la un proces echitabil din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale vis-a-vis de procesul contravenţional reținând că, contravenţia în calitate de acţiune sau inacţiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, prevăzută de Codul Contravenţional pasibilă de sancţiune contravenţională este de competenţa „ratione materiae”* a Curţii şi respectiv, sunt aplicabile aceleaşi garanții ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art.6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

10. În sensul art.462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții:

a) încetarea procesului contravenţional; sau

b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

11. Instanţa reţine că potrivit dispoziției art.78[1] Cod contravenţional, este pasibilă de răspundere contravenţională *fapta manifestată prin acţiuni violente,* ***comise cu intenţie*** *de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei* ***care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.***

12. Contrar prescripțiilor legale, în sarcina făptuitorului Savciuc Andrei a fost reținută fapta descrisă în felul ce urmează: *„Savciuc Andrei, se învinuiește în aceea că, la 06 februarie 2026, ora 15:00, aflându-se în satul Ratuș, raionul Criuleni, la domiciliul său a avut un conflict cu soția sa Savciuc ***** pe care a agresat-o fizic și verbal”*, faptă care a fost încadrată în prevederile art.78[1] Cod contravenţional.

13. Potrivit reglementărilor în vigoare stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

14. În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

15. Totodată, în acord cu prevederile art.425 alin.(1) Codul contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

16. Iar, conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

17. La caz, instanţa de judecată reţine că lui Savciuc Andrei i se impută comiterea contravenţiei prevăzute la art.78[1] Cod contravenţional.

18. Cu referire la contravenţia prevăzută de art.78[1] Cod contravenţional, urmează a fi relatat că aceasta presupune existenţa următoarelor elemente constitutive:

19. *Obiectul juridic general* al contravenției prevăzute la art.78[1] Cod contravențional constă în relațiile sociale privind *ordinea de drept, ocrotirea integrității corporale și a vieții familiale. Obiectul juridic special* îl constituie *relațiile sociale care asigură integritatea fizică și psihică a persoanei în cadrul mediului familial.*

20. În speță, relația dintre soțul (Savciuc Andrei) și soția sa (Savciuc *****) este una care intră sub incidența acestei norme, întrucât ambii sunt membri ai aceleiași familii în sensul Legii nr.45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

21. Prin urmare, obiectul contravenției este incident în cauză.

22. *Latura obiectivă* presupune *o acțiune de maltratare sau altă acțiune violentă* comisă față de un membru de familie și care are ca urmare o ***vătămare neînsemnată a integrității corporale.***

23. Această componentă cuprinde:

- Fapta materială: o acțiune concretă de violență (ex. lovire, împingere, tras de păr etc.);
- Urmarea prejudiciabilă: vătămarea neînsemnată;
- Legătura de cauzalitate între faptă și vătămare.

24. În prezenta cauză, instanța reține că ***nu este întrunită latura obiectivă a contravenției***, pentru următoarele motive:

- Fapta imputată constă într-o presupusă lovire cu o palmă în regiunea feței, acțiuni care, de altfel, nici nu sunt indicate în actul de învinuire – „procesul-verbal cu privire la contravenție" –, însă nu a fost administrată nici o probă obiectivă privind existența acestor lovituri;
- Urmare victima Savciuc ***** a refuzat îndreptarea privind dispunerea constatării medico-legale întocmită la 06 februarie 2026 de către agentul constatator OSS al IP Criuleni, inspector Perciuleac Constantin (fila dosarului 12);
- Nu se demonstrează o legătură de cauzalitate clară și convingătoare între o pretinsă acțiune a persoanei învinuite și o urmare prejudiciabilă reală.

25. Prin urmare, ***instanța reține că nu a fost dovedit elementul material al faptei, lipsind urmarea periculoasă (vătămarea neînsemnată).***

26. În acest context, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art.2 al Legii nr.45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violenţa în familie cuprinde acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

27. Aceeaşi normă apreciază, *violenţa fizică ca vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii* prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

28. De asemenea, urmează a fi reiterat că componenţa de contravenţie prevăzută de art.78[1] Cod contravenţional *este una materială pentru calificare fiind necesară* ***săvârşirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecinţe prejudiciabile şi existenţa legăturii cauzale dintre faptă şi consecinţe.***

29. Urmările prejudiciabile constau în ***cauzarea vătămării neînsemnată a integrităţii corporale.***

30. La acest capitol, instanţa menționează că, conform prevederilor art.425 alin.(7) Cod de procedură penală, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

31. În acord cu prevederile art.97 pct.2 al Codului de procedură penală, în procesul penal existența, caracterul și gradul leziunilor corporale în cauzele penale se stabilesc – prin raportul expertizei medico-legale.

32. Potrivit pct.23 al Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.534 din 26 iulie 2023 (în vigoare la 3 septembrie 2023) Monitorul Oficial nr.287-290 art.670 din 3 august 2023, se stabilesc următoarele grade de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii:

1) vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii;

2) vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii;

3) vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii;

4) ***vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii***.

33. Dispoziţia pct.4 al aceluiaşi Regulament indică că, *expertiza/constatarea medico-legală pentru aprecierea gravităţii vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii se efectuează în baza examenului medico-legal al persoanei şi/sau în baza documentelor medicale.*

34. Prin raportare la caz instanţa de judecată a constatat că este relevant pentru încadrarea acţiunilor făptuitoarei, în limitele normei invocate, *faptul constatării existenţei vătămărilor corporale neînsemnate la victima Savciuc *****.*

35. Totodată esențial pentru calificare este stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de maltratare sau alte acțiuni violente și urmările prejudiciabile survenite sub formă de vătămare neînsemnată a integrității corporale, fapt care nu a fost probat în speță.

36. Analizând materialele cauzei prin prisma normelor de fond aplicabile, instanța constată că, în vederea probării vinovăției lui Savciuc Andrei, agentul constatator a administrat și anexat următoarele mijloace de probă:

- informația privind recepționarea apelului telefonic la 06 februarie 2026, înregistrat cu nr.499 în Registrul R-2 al Serviciului de gardă al Inspectoratului de Poliție Criuleni, pe faptul apelului lui Savciuc Lucian, care a comunicat că tatăl său Savciuc Andrei a agresat-o fizic pe mama sa Savciuc ***** (fila dosarului 6);

- plângerea Elenei Savciuc din 06 februarie 2026, prin care a solicitat atragerea la răspundere conform legislației în vigoare, a soțului său Savciuc Andrei, care la 06 februarie 2026, aproximativ la ora 15:00, în timp ce se afla la domiciliu a manifestat un comportament agresiv, a numit-o cu cuvinte necenzurate și a agresat-o fizic aplicându-i o lovitură cu palma în zona feței (fila dosarului 7);

- procesul-verbal de audiere a martorului Savciuc Lucian din 06 februarie 2026 (fila dosarului 8);

- procesul-verbal de audiere a victimei Savciuc ***** din 06 februarie 2026 (fila dosarului 9);

- chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie (fila dosarului 10);

- fișa de referire a cazului de violență în familie pentru asistență și protecție a victimelor (fila dosarului 11);

- îndreptarea privind dispunerea constatării medico-legale din 06 februarie 2026, prin care agentul constatator Perciuleac Constantin a dispus efectuarea expertizei medico-legale în privința victimei Savciuc *****, potrivit căruia victima a refuzat efectuarea expertizei medico-legale (fila dosarului 12);

- procesul-verbal privind actele de constatare din 10 februarie 2026, potrivit căruia a fost audiat Savciuc Andrei (fila dosarului 13);

- procesul-verbal cu privire la contravenție din 10 februarie 2026, întocmit în privința lui Savciuc Andrei în baza art.78[1] Cod contravențional (fila dosarului 19);

37. Examinând aceste probe prin prisma cerințelor de pertinență, utilitate și coroborare, instanța constată că, deși au fost prezentate declarații și înscrisuri ce evocă un conflict, niciuna dintre probe nu confirmă în mod obiectiv, dincolo de orice dubiu rezonabil, producerea unei acțiuni

violente comise cu intenție și soldate cu o vătămare corporală neînsemnată. La dosar nu persistă un raport de constatare, astfel încât nu poate fi determinată în mod cert producerea contravenției incriminate. Prin urmare, instanța reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției reținute în sarcina lui Savciuc Andrei.

38. *Latura subiectivă* a contravenției prevăzute de art.78[1] din Codul contravențional se manifestă prin intenție directă, întrucât făptuitorul trebuie să prevadă și să accepte rezultatul acțiunilor sale, concretizat prin provocarea unei vătămări corporale neînsemnate unei alte persoane – membru al familiei. În prezenta cauză, instanța constată că nu a fost demonstrată existența intenției directe a lui Savciuc Andrei de a exercita acte de violență asupra soției sale. Analizând probele administrate – declarațiile victimei și a martorului, cererile, procesele-verbale de constatare – instanța constată că acestea nu permit stabilirea cu certitudine a voinței deliberată a făptuitorului de a o lovi sau de a-i provoca dureri fizice soției sale. În lipsa unor probe obiective care să ateste intenția de a produce vătămări corporale neînsemnate, nu este întrunită latura subiectivă a faptei imputate. Prin urmare, instanța reține că nu a fost probată intenția directă a lui Savciuc Andrei și, implicit, nu s-a demonstrat existența urmărilor prejudiciabile, motiv pentru care lipsește unul dintre elementele esențiale ale contravenției incriminate.

39. *Subiectul* contravenţiei prevăzute de art.78[1] Cod Contravenţional este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a împlinit vârsta de 18 ani. Mai mult, subiectul infracţiunii în cauză are o calitate specială de membru de familie.

40. Astfel, elementul distinctiv al componenței de contravenţie prevăzut la art.78[1] Cod contravenţional este reprezentant de raportul dintre victimă şi agresor, altfel spus, subiectul pasiv trebuie să aibă calitatea de membru de familie în raport cu subiectul activ. În acest sens, potrivit prevederilor art.133[1] Cod penal, care se aplică prin analogie la cauzele contravenţionale, prin membru de familie se înţelege - a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

41. Criteriu care este întrunit în speţă. Totuşi, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul „*in dubio pro reo*”.

42. În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că: „27. […] regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie.

43. Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

44. Urmare celor menționate, instanța consideră că în speță procesul contravențional urmează a fi încetat, pe motiv că ***în acțiunile lui Savciuc Andrei nu sunt întrunite elementele contravenției incriminate lui***, și anume – latura obiectivă, or lipsesc cu desăvârșire componentele de „*fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente și* ***urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale***", iar în lipsa lor, nu poate fi identificat nici celălalt element constitutiv și anume: legătura de cauzalitate.

45. *Or, atât din actul de învinuire, cât și din materialele anexate, precum și din depozițiile pretinsei victime, nu pot fi deduse existența unor* ***vătămări corporale neînsemnate*** *suferite de victimă, or la caz nu există un raport de constatare medico-legală potrivit căruia la examinarea medicală a victimei, ar fi fost stabilite careva leziuni corporale,* ***element obligatoriu pentru incriminarea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional.***

46. La cazul dedus judecății, raportându-se la principiul prezumției nevinovăției și cercetând nemijlocit toate probele prezentate, instanța reține că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale, agentul constatator nu a administrat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care să demonstreze vinovăția lui Savciuc Andrei în comiterea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional al Republicii Moldova.

47. Totodată instanţa notează că, legea prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art.445 din Codul contravenţional.

48. Sub aspectul cerinţelor de formă, aşa cum sunt impuse de dispoziţiile art.443 din Codul contravenţional, mențiunile obligatorii pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal cu privire la contravenţie sub sancţiunea nulităţii, sunt: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populaţiei, ocupația persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; f) aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecțiile şi probele victimei; h) informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii.

49. Sub acest aspect, instanța consideră necesar să menționeze că descrierea faptei reținute în sarcina persoanei învinuite, Savciuc Andrei, nu corespunde exigențelor învederate de norma materială incidentă. Potrivit art.78[1] din Codul contravențional, fapta sancționabilă presupune acțiuni violente comise cu intenție de un membru al familiei împotriva altui membru al familiei, care au drept consecință provocarea unei vătămări neînsemnate a integrității corporale. Or, din modul de expunere a circumstanțelor de fapt de către agentul constatator nu rezultă în mod cert existența unei acțiuni violente cu caracter intenționat și nici producerea unui rezultat tipic – respectiv, vătămarea corporală neînsemnată. În aceste condiții, încadrarea juridică atribuită faptei nu reflectă în mod fidel conținutul normei de incriminare, fiind astfel vădit neîntemeiată.

50. Aplicând dispozițiile legale la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că în acțiunile întreprinse de Savciuc Andrei nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art.78[1] din Codul contravențional, întrucât lipsește atât latura obiectivă, exprimată printr-o acțiune violentă cauzatoare de vătămare corporală neînsemnată, or, în lipsa unei acțiuni violente tipice și a unei forme de vinovăție conform cerințelor art.14 Cod contravențional, nu poate fi reținută existența faptei contravenționale imputate, ceea ce impune, în temeiul art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

51. Conform art.375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

52. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională sunt valabile unele garanţii procedurale specifice materiei penale în sens european autonom, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută la art.6§2 din Convenţie.

53. Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat făptuitorul constituie „*acuzaţie în materie penală*”, în sensul art.6 din Convenţie.

54. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „*acuzaţie în materie penală*” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de făptuitor atrage răspunderea contravenţională, natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală, natura şi gravitatea sancţiunii aplicate.

55. Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, fapta de care este acuzat făptuitorul reprezintă acuzaţie în materie penală în sensul art.6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie.

56. Sarcina probei îi revine agentului constatator. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

57. În acest context, instanţa de judecată mai notează şi faptul că jurisprudenţa Curţii Europene a evidențiat concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul inculpatului sau persoanei atrase la răspundere contravenţională. Respectiv statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Ştefan vs. Romania, hotărârea din 06.04.2010).

58. Faţă de cele ce preced, instanţa de judecată conchide că învinuirea formulată de agentul constatator nu s-a confirmat prin probele cercetate în şedinţa de judecată şi din acest motiv, în temeiul art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravenţional, *procesul contravenţional urmează a fi încetat, deoarece nu există faptul contravenţiei.*

Norma contravențională pe care se întemeiază soluționarea cauzei:

59. Conform art.461 alin.(1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravențional.

60. Conform art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

61. Conform art.393 lit. a), art.394 alin.(2) din Codul contravențional, instanța de judecată are competența de a soluționa cauzele contravenționale. Cauza contravențională se judecă în complet format dintr-un singur judecător care se pronunță asupra fondului cauzei prin hotărâre.

62. În baza celor expuse mai sus, călăuzindu-se de art.393 lit. a), 394 alin.(2), 441 alin. (1) lit. a), 452-463, 465-468 ale Codului contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravențional în privința lui Savciuc Andrei, pornit în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.420352 din 10 februarie 2026, privind presupusa săvârșire a contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, *pe motiv de lipsă a faptului contravențional.*

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni (sediul Central).

Hotărârea pronunțată public la 23 martie 2026.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Dorin Cazacu**